

[J. M. Pedersen.]

forslaget om udbyttedeling — ser det ud til, at man nu vil søge at få ram på de sidste i erhvervslivet.

Hvad vil der nu ske, hvis et sådant forslag gennemføres? Der vil ske forfærdelig mange ting. Jeg tror slet ikke, det bliver godt for arbejderne. Jeg er godt klar over, at der ligger lidt stemmefiskeri i dette forslag om, at arbejderne skal have del i udbyttet. Det er en skøn tanke, som jeg også har været tilhænger af, men jeg har ikke fundet ud af, hvordan den skulle gennemføres i praksis. Jeg tror imidlertid, at en sådan lov om udbyttedeling vil få en uheldig virkning. Hvad vil der f. eks. ske, hvis en virksomhed går godt i 2-3 år og giver et pænt udbytte, men der så kommer et dårligt år — det gør der altid, det kender vi jo, vi, der har prøvet det i praksis — og der ikke kan blive noget til udbytte. Arbejderne er jo blevet vant til den større indtægt, som de har lagt deres levestandard tilrette efter, og så kommer de i klemme, når de ikke bliver ved at få den samme indtægt. De små virksomheder har nemlig ikke de samme muligheder som de rigtig store virksomheder for at kunne mingelere med de forskellige konti, varelager o. s. v., så de kan holde et jævnt overskud hvert år. Resultatet bliver, at arbejderne flytter over til de store virksomheder, og så mangler de små arbejdskraft. Det bliver umuligt ud i al fremtid for unge mennesker at komme i gang; der er ingen arbejdere til de små virksomheder, fordi disse ikke på forhånd kan garantere dem en jævn fortjeneste hvert år som følge af udbyttedelingen. Det ser for mig ud, som om det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skal se at få ram på de sidste derude.

Jeg forstår det godt, når folk, der har hørt diskussionen i går, siger, at der ikke er noget bid i talerne mere. De fire gamle partier har ikke rigtig noget at sige til hinanden; oppositionspartierne, det konservative folkeparti og venstre, ja, de har heller ikke noget egentlig at sige. Ja, de siger, at vi skal spare; men de påviser ikke, hvor det kan lade sig gøre; det er der ikke noget at sige til, når oppositionspartierne selv har været med til at gennemføre alle de love, som er årsag til de store udgifter, vi har. Men så er det da også klart, at det ikke er ment alvorligt.

Jeg kom herind for ca. 3 år siden og troede, jeg kom ind til en virkelig demokratisk forsamling, som ville gennemføre demokratiske love; men nu har jeg set f. eks. valgloven blive gennemført imod demokratiets ånd og imod grundloven.

Eftersom de fire gamle partier efterhånden driver omtrent den samme politik, forstår jeg udmærket godt, at man på en kommende valgdag selv vil vælge de medlemmer, der skal ind her, så at man kan blive fri for oppositionen. Så vil hyggen brede sig indenfor disse fire vægge, men samtidig vil uhyggen brede sig ude i landet.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

I skrivelse af dags dato meddeler borgmester Rudolph Rasmussen, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget under folketingsmand Kjældgaards orlov fra den 19. d. m. at regne.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 20. oktober, kl. 10 med følgende dagsorden:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 ved folketingsårets åbning.

Mødet hævet kl. 16²⁰.

5. møde.

Torsdag den 20. oktober kl. 10.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 1, foregående forhandling i tidenden sp. 68 og 149).